

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 160/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti A., spol. s r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. P. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-1686/3-OSV-PT-2006 z 30. novembra 2007 a uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec č. k. 2 Pv 674/06-44 z 31. decembra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti A., spol. s r. o., o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. februára 2008 doručená sťažnosť spoločnosti A., spol. s r. o., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec (ďalej len „policajné riaditeľstvo“) z 30. novembra 2007 v konaní vedenom pod sp.

zn. ČVS: ORP-1686/3-OSV-PT-2006 a uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 2 Pv 674/06-44 z 31. decembra 2007 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal trestné oznámenie proti štatutárnemu zástupcovi spoločnosti M., P., pre podozrenie zo spáchania trestných činov podľa § 221, § 238, § 239, § 240 a § 244 Trestného zákona. Ako poškodený v trestnom konaní si uplatnil dlžné fakturované nájomné a nevrátené debnenie v celkovej hodnote 143 668 Sk.

Trestné stíhanie bolo 19. júla 2006 začaté povereným príslušníkom O. P. pre trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. Dňa 6. novembra 2006 policajné riaditeľstvo zastavilo trestné stíhanie, ktoré však v dôsledku podanej sťažnosti sťažovateľom bolo prokurátorom okresnej prokuratúry (ďalej len „okresný prokurátor“) 8. decembra 2006 zamietnuté. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský prokurátor“) však na základe podnetu sťažovateľa listom sp. zn. 3 KPt 828/06 zo 14. februára 2007 považoval tento podnet za opodstatnený, a preto uložil okresnému prokurátorovi opätovné preskúmanie oznámení uvedených v trestnom oznámení. Rozhodnutím policajného riaditeľstva z 28. júna 2007 bolo trestné stíhanie opäť zastavené. Okresná prokuratúra uznesením z 30. júla 2007 však zrušila jeho uznesenie a vrátila mu vec na ďalšie konanie. Následne 30. novembra 2007 policajné riaditeľstvo uznesením zastavilo trestné stíhanie vo veci trestného činu podvodu s odôvodnením, že tento skutok nie je trestným činom. O sťažnosti sťažovateľa vo veci rozhodol okresný prokurátor 31. decembra 2007 tak, že podanú sťažnosť zamietol. Podľa sťažovateľa rozhodnutiami policajného riaditeľstva a okresného prokurátora boli porušené jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy tým, že sa mu odňala možnosť zúčastniť sa ako poškodený v trestnom konaní a mať možnosť uplatniť si náhradu škody voči páchatel'ovi trestného činu. Orgány činné v trestnom konaní prijali právne závery v rozpore s vykonaným dokazovaním, nerešpektovali jeho podnety a nedostatočne zisťovali skutkový stav vo veci. Sťažovateľ preto navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Okresné riaditeľstvo PZ v Lučenci, Uznesením pod ČVS: ORP-1686/3-OSV-PT-2006 zo dňa 30. 11. 2007, ktoré potvrdila Okresná prokuratúra v Lučenci Uznesením

2 Pv 674/06-44 zo dňa 31. 12. 2007 porušili základné právo spoločnosti A., spol. s r. o. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, ČVS: ORP-1686/3-OSV-PT-2006 zo dňa 30. 11. 2007 a Uznesenie Okresnej prokuratúry v Lučenci 2 Pv 674/06-44 zo dňa 31. 12. 2007 sa v plnom rozsahu zrušujú a vec sa vracia späť na ďalšie konanie na Okresné riaditeľstvo PZ v Lučenci.

Spoločnosti A., spol. s r. o. sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk a jej právnenému zástupcovi JUDr. P. B., advokátovi náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 8 011,10 Sk, ktoré je povinné Okresné riaditeľstvo PZ v Lučenci zaplatiť tejto spoločnosti a jej právnenému zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že uznesením policajného riaditeľstva sp. zn. ČVS: ORP-1686/3-OSV-PT-2006 z 30. novembra 2007 a uznesením okresného prokurátora č. k. 2 Pv 674/06-44 z 3. decembra 2007 došlo k porušeniu jeho základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy.

a) Sťažovateľ podanou sťažnosťou napadol uznesenie policajného riaditeľstva sp. zn. ČVS: ORP-1686/3-OSV-PT-2006 z 30. novembra 2007, ktorým bolo trestné stíhanie zastavené. Proti namietanému porušeniu základného práva napadnutým rozhodnutím policajného riaditeľstva sa sťažovateľ mohol domôcť ochrany využitím jemu dostupných a aj účinných prostriedkov nápravy pred prokuratúrou (mutatis mutandis I. ÚS 104/02), túto možnosť sťažovateľ aj využil, a preto situácia, na ktorú sa sťažoval, tkvie z rozhodnutí nadriadeného orgánu – okresnej prokuratúry, teda v rozhodnutí č. k. 2 Pv 674/06-44 z 31. decembra 2007. Právomoc okresnej prokuratúry preskúmať napadnutý postup a rozhodnutie policajného riaditeľstva z hľadiska sťažovateľom namietaného postupu a rozhodnutia policajného riaditeľstva vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k policajnému riaditeľstvu v tejto veci. Vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd teda nemá právomoc preskúmať napadnuté rozhodnutie policajného riaditeľstva, pretože jeho postup a rozhodnutie v danom prípade preskúmala okresná prokuratúra rozhodnutím z 31. decembra 2007 v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 674/06.

b) Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 33 ods. 1 prvej vety zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor posudzuje podnet podľa obsahu, pričom prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

V danom prípade sťažovateľ namieta rozhodnutie okresného prokurátora č. k. 2 Pv 674/06-44 z 31. decembra 2007.

Sťažovateľ mal právo podať podnet nadriadenému orgánu okresnej prokuratúry na preskúmanie jeho rozhodnutia. Sťažovateľ, ako to vyplýva z obsahu spisu okresnej prokuratúry, túto možnosť už raz využil, keď sa domáhal preskúmania rozhodnutia policajného riaditeľstva zo 6. novembra 2006 a okresnej prokuratúry z 8. decembra 2006. Nadriadená prokuratúra jeho podnetu vyhovelá a vrátila vec na ďalšie šetrenie. Takú istú možnosť však sťažovateľ mal aj proti rozhodnutiu okresnej prokuratúry z 31. decembra 2007. Túto možnosť využil, čo tiež vyplýva z obsahu spisu okresnej prokuratúry, a to podaním z 11. februára 2008, o ktorej ešte v čase rozhodnutia ústavného súdu nebolo nadriadenou prokuratúrou rozhodnuté.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu predčasne bez toho, aby vyčkal na rozhodnutie orgánu príslušného konať vo veci, využijúc pritom svoje právo podľa zákona o prokuratúre.

Z uvedených dôvodov ústavný súd preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008